

People's Army [Quan Doi Nhan Dan] newspaper, 15 November 2005, accessed 15 November 2005 at http://www.quandoinhandan.org.vn/news.php?id_new=53190&subject=2

“The Plei Me-Ia Drang Victory (from 19 October to 20 November 1965): A Stunning First Blow Against American Troops in the Central Highlands”
[Chiến Thắng Plây-me – Ia Drăng (từ 19-10 đến 20-11-1965): Đòn Phũ Đầu Quân Mỹ ở Tây Nguyên]
by Colonel General Nguyen Nam Khanh [Nguyễn Nam Khánh]
15 November 2005

History will long remember the Battle of the Ia Drang, because it was a stunning first blow and at the same time it was the first time we annihilated American forces in the Central Highlands. After this battle, the thugs in power in the United States decided that it was impossible to defeat Vietnam through the use of military force. This was the first battle in which we destroyed a battalion-sized unit during the period of the American massive troop buildup in South Vietnam. Also as a result of this battle, the U.S. began to reassess the effectiveness of its air cavalry division (airmobile), equipped with 500 helicopters. After the Battle of the Ia Drang, they finally decided that its forces were too heavy, too clumsy, and too expensive, and that they could not defeat the “Viet Cong” in the war in Vietnam. The COSVN Military Party Committee rated this battle very highly. Comrade Nguyen Chi Thanh, who at that time was the Political Commissar of the Liberation Army, sent a congratulatory message. In his message he said, “The Army Achievement Medal, First Class is our Army’s highest award. Therefore, to truly reflect the value of this battle, the Central Military Party Committee has awarded TWO Army Achievement Medals, First Class, to the Plei Me-Ia Drang Battle.”

Although the U.S. did not withdraw the last of their aggressor troops from Vietnam until the signing of the Paris Agreement in January 1973, the American imperialist will to secure victory in Vietnam through military means began to waver after the Battle of the Ia Drang.

The Central Highlands Battlefield was a battlefield for the large-scale annihilation of enemy troops from the time of the resistance war against the French through the resistance war against the Americans. Many people had correctly stated that, “Whoever controls the Central Highlands controls all of Indochina.”

Lieutenant Colonel “Ha-ron Mo” [Harold Moore], who commanded the U.S. 1st Air Cavalry Battalion, was extremely bewildered and shocked by the defeat his unit suffered in this battle. More than a quarter century later, his heart still ached with the pain of this defeat. In 1991 Harold Moore, who was now a Lieutenant General and Deputy Directory of the U.S. National Defense Studies Institute, returned to Vietnam to study this battle and asked to be allowed to meet with our commanders who had directed this battle, including Senior General Chu Huy Man, Colonel General Nguyen Huu An, and Colonel General Dang Vu Hiep.

The following is a summary of the conversation between Senior General Chu Huy Man and Lieutenant General Harold Moore about this battle:

Harold Moore: From the tactical standpoint you defeated us in the Battle of the Ia Drang, but from the strategic standpoint you were defeated, and you had to abandon your

plan to capture the central part of the country from the Central Highlands to Khanh Hoa-Nha Trang-Binh Dinh, thereby cutting Vietnam in two.

Chu Huy Man: You had a great deal of intelligence, and you were skilled in intelligence, but you did not discover our intentions in time. It is true that prior to 1965 those were our intentions, but when American troops arrived we dropped out pursuit of those intentions.

Harold Moore: Your troops were fighting in the Central Highlands, which was a mountain jungle battlefield with great material shortages and problems, so where did you get the food you needed to conduct your operations?

Chu Huy Man: The People's Army of Vietnam produced [food] and fought at the same time. We produced food to eat, but you guys provided us with a large portion of our supplies.

Harold Moore: The reason you defeated the American troops in the Battle of the Ia Drang was because, as I understand it, you had seven times as many troops as we had. You used "human wave" tactics, and so you were able to deal the American army a heavy defeat.

Chu Huy Man: Vietnam is a small, weak, and poor country. If we had fought in the way you suggest, where would we have gotten enough men and equipment to defeat the American army? The reason we won this battle was because of our love of our country and our love of socialism. The spiritual factor was the most fundamental source of the combat strength of the People's Army of Vietnam, and our military arts were very creative. We force you to fight on our terms.

During this debate, initially Harold Moore was still suspicious, but when Colonel General Nguyen Huu An reached into his briefcase and pulled out a diagram of the Battle of the Ia Drang which he had kept as a souvenir and when he then carefully, concretely analyzed the entire progress of the battle, Harold Moore finally really said, as if he was filled with remorse, "Your soldiers are truly perfect!" and he admitted that the U.S. had lost both strategically and tactically.

This meeting between the commanders of the two sides of the conflict further demonstrated that the power of the Vietnamese's people's just war was invincible. Vietnamese always are merciful and tolerant, so they were ready to meet with and talk to those who had previously been their enemies so that we could explain to them the losses and the pain that they had inflicted on the Vietnamese people in the past and so that they could learn for themselves the lesson that they must never repeat the mistake of the colonialist and imperialist aggression against Vietnam a second time.

Harold Moore also longed to return to visit the old battlefield – the Ia Drang Valley, where the People's Army of Vietnam had inflicted heavy losses on his battalion and where it had annihilated another battalion commanded by his friend "Me-den" [McDade].

It has now been forty years since the People's Army of Vietnam won victory in the Ia Drang Valley. Many individuals and many press and media agencies in both the U.S. and in our own nation had talked about the Battle of the Ia Drang. As a witness to the Battle of the Ia Drang Valley and as someone who personally fought the Americans for more than ten years, I would just like to provide a few points regarding my deepest impressions:

-Once the blow sunk in, no matter how stubborn and reactionary the American imperialists were, they still had to admit defeat and were forced to withdraw their aggressor army from Vietnam.

-The most fundamental factor that created the victories strength of the People's Army of Vietnam was our Party and political operations, which consisted of four fundamental subject areas:

First, building a solid, pure Party from the highest levels of the campaign down to party groups and grass-roots party chapters. The solid and pure content of our operations were: Steadfast Marxism-Leninism, Ho Chi Minh thought, and the ideals of national independence linked directly to socialism; eliminating from the Party and the battlefield every individual who was a political opportunist or pragmatist, everyone who wavered on policy and who lacked faith in the victory of our revolutionary cause, everyone who was corrupt, had depraved morals, or lived a depraved lifestyle, everyone who was bureaucratic or detached and remote from the masses. We had to have a structure of Party leadership over the army that was adapted to the quality of a revolutionary army led by the Communist Party of Vietnam. The content of the army's Party leadership structure was: Party Committees (at the committee level), collective leadership, division of responsibilities between the military commander and the political commissar, organizational coordination to implement the resolutions of the Party committees and the orders from higher authorities, and ensuring direct, absolute leadership by the Party in all areas of activity.

Second, constant education in the ideal of national independence linked with socialism to give our cadre and enlisted men a high combat spirit, to make they determined to fight and determined to defeat every enemy, to provide clear combat motivation by clearly differentiating between our side and the enemy, between right and wrong.

Third, Party and political operations had to delve deeply into the enemy's technical and tactical battle schemes, his campaign plans, and it had to mobilize and teach our men that we had to defeat the enemy's technology. If our soldiers were unable to defeat the enemy's tactics and technology and his campaign methods, then no matter how many enemy troops we killed, the enemy would still refuse to admit defeat (our victory in the Battle of the Ia Drang clearly demonstrated this point).

Fourth, build a bond of flesh and blood between the soldiers and civilians of our entire nation, in general and on the battlefield in particular, and in particular we had to mobilize and organize the people to assist and provide combat support to our army. On the battlefields of the Central Highlands, through two wars against the French, the soldiers and civilians of the Central Highlands won militarily and strategically important victories. The victory won during the 1953-1954 Winter-Spring Campaign contributed to forcing the French colonialists to sign the Geneva Agreement (July 1954) that liberated all of North Vietnam. During the resistance war against the American imperialists, we fought the initial battle in the Ia Drang Valley, causing the American imperialists to waver right from the very start, so that they realized that they could not use military force to win victory in Vietnam, and ten years later we made the attack on Ban Me Thuot, liberated the Central Highlands, and together with the rest of our nation, liberated South Vietnam and unified the Fatherland (30 April 1975).

Party and political operations with the above-mentioned four fundamental subjects will always be the decisive factor that provides us the strength to defeat any foe.

By Colonel General Nguyen Nam Khanh

Translated by Merle Pribbenow

Chiến thắng Plây-me - la Đrăng (từ 19-10 đến 20-11-1965): Đòn phủ đầu quân Mỹ ở Tây Nguyên

Ngày 15 tháng 11 năm 2005

Lịch sử mãi mãi ghi nhớ trận đánh la Đrăng, bởi nó là trận đánh phủ đầu đồng thời là lá cờ đầu tiêu diệt Mỹ ở Tây Nguyên. Từ sau trận đánh này, những kẻ cầm quyền ở Mỹ cho rằng, không thể dùng quân sự để thắng Việt Nam được. Đây là trận mở đầu đánh tiêu diệt đơn vị tiểu đoàn trong thời kỳ Mỹ tăng quân ào ạt vào miền Nam Việt Nam. Cũng từ trận này, Mỹ bắt đầu đánh giá lại tác dụng của sư đoàn kỵ binh bay không vận có 500 trực thăng (đã có từ trước). Sau trận la Đrăng, chúng mời khăng định là lực lượng quá cồng kềnh, tốn kém mà không thể đánh bại được “Việt cộng” trong cuộc chiến tranh ở Việt Nam. Trận đánh đã được Quân ủy Miền đánh giá rất cao. Đồng chí Nguyễn Chí Thanh, lúc đó là Chính ủy Quân giải phóng, đã gọi điện khen. Trong điện đồng chí còn nói: Quân đội ta chỉ có huân chương Quân công hạng nhất là mức khen cao nhất, nên để xứng đáng với giá trị của trận đánh, Đảng ủy quân sự Trung ương đã thưởng hai huân chương Quân công hạng nhất cho trận Plây-me và la Đrăng.

Tuy việc rút hết quân xâm lược Mỹ khỏi Việt Nam mãi đến Hiệp định Pa-ri tháng 1-1973 mới kết thúc, nhưng ý chí giành thắng lợi ở Việt Nam bằng quân sự của đế quốc Mỹ đã bắt đầu dao động từ trận la Đrăng.

Chiến trường Tây Nguyên là chiến trường tiêu diệt lớn quân địch từ thời chống Pháp đến thời chống Mỹ. Đúng như nhiều người đã nói: “Ai làm chủ Tây Nguyên là làm chủ cả Đông Dương”.

Viên trung tá Ha-rôn Mo đã chỉ huy tiểu đoàn 1 kỵ binh bay không vận của Mỹ rất sừng sốt về thất bại của trận này. Hơn 1/4 thế kỷ qua, trong lòng ông ta vẫn canh cánh nỗi đau thua trận. Năm 1991, Ha-rôn Mo là trung tướng, phó viện trưởng Học viện quốc phòng Hoa Kỳ, trở lại Việt Nam để nghiên cứu và xin được gặp những người chỉ huy của ta trong trận này như Đại tướng Chu Huy Mân, Thượng tướng Nguyễn Hữu An, Thượng tướng Đặng Vũ Hiệp.

Sau đây ghi tóm tắt cuộc đối thoại của Đại tướng Chu Huy Mân với Trung tướng Ha-rôn Mo xung quanh trận đánh này:

Ha-rôn Mo: Trận đánh thung lũng la Đrăng, ngài đã thắng chúng tôi về chiến thuật nhưng ngài đã thua về chiến lược và ý định của ngài đánh chiếm miền Trung từ Tây Nguyên-Khánh Hòa-Nha Trang-Bình Định, cắt miền Nam thành hai mảng nhưng khi quân Mỹ vào Việt Nam ngài đã bỏ cuộc.

Chu Huy Mân: Tình báo của các ngài nhiều và thạo việc nhưng đã không phát hiện kịp thời ý định của chúng tôi. Đúng là trước năm 1965, chúng tôi có ý định đó, nhưng khi quân Mỹ vào chúng tôi đã không theo đuổi ý định đó nữa.

Ha-rôn Mo: Quân của ngài đánh ở Tây Nguyên là chiến trường rừng núi, khó khăn thiếu thốn về vật chất, các ngài lấy gì ăn để hoạt động?

Chu Huy Mân: Quân đội nhân dân Việt Nam vừa sản xuất, vừa chiến đấu. Chúng tôi sản xuất ra lương thực, thực phẩm để ăn nhưng một phần rất lớn là các ông đã tiếp tế cho chúng tôi.

Ha-rôn Mo: Ngài đã thắng quân Mỹ trong trận la Đrăng là vì theo tôi biết quân ngài đồng gấp 7 lần quân Mỹ. Ngài đã dùng chiến thuật “lấy thịt đè người” nên đã đánh

cho quân đội Mỹ thất bại nặng.

Chu Huy Mân: Việt Nam là một nước nhỏ, yếu và nghèo. Nếu chúng tôi đánh theo ý của ngài đã suy diễn thì chúng tôi lấy đầu ra nhiều người và của để thắng quân đội Mỹ. Sở dĩ chúng tôi thắng trận này vì yếu tố yêu nước, yêu CNXH. Yếu tố tinh thần là cơ bản nhất của sức mạnh chiến đấu của Quân đội nhân dân Việt Nam và nghệ thuật quân sự của chúng tôi rất sáng tạo, chúng tôi đã bắt ngài đánh theo cách đánh của chúng tôi.

Trong cuộc tranh luận này, lúc đầu Ha-rôn Mo còn hoài nghi nhưng đến khi Thượng tướng Nguyễn Hữu An rút trong cặp ra tấm sơ đồ trận đánh la Đrăng mà đồng chí còn giữ được để làm kỷ niệm và tiếp tục phân tích cụ thể diễn biến toàn bộ trận đánh thì Ha-rôn Mo mới thực sự nói những lời như sám hối: "Bộ đội các ông thật tuyệt vời!", và thừa nhận Mỹ đã thua về chiến lược và chiến thuật.

Qua cuộc hội ngộ giữa những người chỉ huy từ hai phía cuộc chiến càng chứng tỏ sức mạnh của cuộc chiến tranh chính nghĩa của nhân dân Việt Nam là vô địch. Người Việt Nam luôn luôn có tấm lòng nhân ái, bao dung, họ sẵn sàng gặp và đối thoại với những kẻ đã từng là đối địch để ta nói rõ với họ những gì họ đã gây ra tổn thất và đau thương cho nhân dân Việt Nam trước đây và họ tự rút ra bài học là không bao giờ lặp lại bài học xâm lược Việt Nam của thực dân và đế quốc lần thứ hai.

Ha-rôn Mo còn ôm ấp nguyện vọng muốn trở lại thăm chiến trường xưa-thung lũng la Đrăng mà tiểu đoàn của ông ta đã bị Quân đội nhân dân Việt Nam đánh thiệt hại nặng và một tiểu đoàn khác của bạn ông là Mê-đen bị tiêu diệt.

Chiến thắng của Quân đội nhân dân Việt Nam ở thung lũng la Đrăng đến nay đã 40 năm. Đã có nhiều người, nhiều cơ quan báo chí và thông tin đại chúng phía Mỹ và ta nói tới trận la Đrăng. Là một nhân chứng của trận đánh thung lũng la Đrăng và hơn 10 năm trực tiếp đánh Mỹ, tôi chỉ muốn nói lên đôi điều cảm nhận sâu sắc nhất:

- Đế quốc Mỹ, dù ngoan cố và phản động đến đâu, nhưng khi "đòn" đã thấm thì phải chịu thua và buộc phải rút quân xâm lược của chúng ra khỏi Việt Nam.

- Yếu tố cơ bản nhất để tạo thành sức mạnh chiến thắng của Quân đội nhân dân Việt Nam là công tác Đảng, công tác chính trị với 4 nội dung cơ bản:

Một là, xây dựng Đảng vững mạnh, trong sạch từ cấp cao của chiến dịch đến đảng bộ và chi bộ cơ sở. Nội dung vững mạnh trong sạch bao gồm: Kiên định chủ nghĩa Mác - Lê-nin, Tư tưởng Hồ Chí Minh và lý tưởng độc lập dân tộc gắn liền với chủ nghĩa xã hội; loại trừ ra khỏi Đảng, ra khỏi chiến trường mọi phần tử cơ hội chính trị, thực dụng, dao động đường lối và thiếu lòng tin vào thắng lợi của sự nghiệp cách mạng, tham nhũng, suy thoái đạo đức, lối sống, quan liêu, xa rời quần chúng. Phải có cơ chế Đảng lãnh đạo quân đội phù hợp với bản chất quân đội cách mạng do Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo. Nội dung của cơ chế Đảng lãnh đạo quân đội là: Đảng ủy (cấp ủy) tập thể lãnh đạo; Người chỉ huy và chính ủy phân công, phối hợp tổ chức thực hiện các nghị quyết của cấp ủy và mệnh lệnh của cấp trên, bảo đảm Đảng lãnh đạo trực tiếp, tuyệt đối về mọi mặt.

Hai là, thường xuyên giáo dục lý tưởng độc lập dân tộc gắn liền với chủ nghĩa xã hội, làm cho cán bộ, chiến sĩ có ý chí chiến đấu cao, quyết chiến quyết thắng mọi kẻ thù; có động cơ chiến đấu rõ ràng, phân biệt rõ ràng địch ta, phải trái.

Ba là, công tác Đảng-công tác chính trị phải đi sâu vào chiến kỹ thuật, thủ đoạn chiến đấu của địch, thủ đoạn chiến dịch và động viên giáo dục phải chiến thắng kỹ thuật của kẻ địch. Người chiến sĩ khi ra trận mà không đánh bại được chiến thuật, kỹ thuật và biện pháp chiến dịch của địch thì dù có diệt được nhiều địch chúng vẫn chưa chịu thua (chiến thắng trận la Đrăng đã nói rõ điều này).

Bốn là, xây dựng mối quan hệ máu thịt giữa quân đội và nhân dân trong cả nước nói chung, ở chiến trường nói riêng, đặc biệt là động viên tổ chức nhân dân giúp đỡ và phối hợp chiến đấu với quân đội. Ở chiến trường Tây Nguyên, suốt hai cuộc chiến tranh chống Pháp, quân và dân Tây Nguyên đã giành thắng lợi có ý nghĩa chính trị-chiến lược, trong Đông Xuân 1953-1954, góp phần buộc thực dân Pháp phải ký hiệp định Giơ-ne-vơ (7-1954), giải phóng hoàn toàn miền Bắc. Trong kháng chiến chống đế quốc Mỹ, ta đã đánh trận đầu ở thung lũng la Đrăng, làm cho đế quốc Mỹ dao động từ

đầu, thấy rằng không thể dùng vũ trang để thắng được Việt Nam và 10 năm sau đã đánh đòn đột phá vào Buôn Ma Thuật, giải phóng Tây Nguyên và cùng cả nước giải phóng miền Nam, thống nhất Tổ quốc (30-4-1975).

Công tác Đảng, công tác chính trị với 4 nội dung cơ bản như đã nói ở trên mãi mãi là yếu tố quyết định sức mạnh để chiến thắng mọi kẻ thù.

▣ TOP

Thượng tướng NGUYỄN NAM KHANH

Translated by Merle Pribbenow